

KARTA PRZEDMIOTU

1. Informacje wstępne

Nazwa przedmiotu	Psychopatologia stosowana
Wydział	Wydział Psychologii, Pedagogiki i Nauk Humanistycznych
Kierunek	Psychologia
Specjalność/Ścieżka specjalizacyjna	—
Poziom PRK	7 PRK
Poziom kształcenia	jednolite studia magisterskie
Forma studiów	studia niestacjonarne
Grupa zajęć	—
Liczba punktów ECTS	8
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Liczba godzin ogółem	54 godz.
Cykl dydaktyczny	2024/2025 zimowy
Semestr studiów	5
Rok studiów	3
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Rok realizacji	2026/2027
Język wykładowy	polski
Osoba odpowiedzialna za przedmiot	dr Małgorzata Wysocka-Pleczyk (e-mail: mwysocka-pleczyk@uafm.edu.pl)

Semestr, liczba punktów ECTS, rodzaj zajęć, liczba godzin w planie studiów

Semestr	Wykład	Ćwiczenia	ECTS
5	30 godz.	24 godz.	8

2. Cele przedmiotu

C1	Przedmiot ma zapoznać studentów z podstawami zaburzeń psychopatologicznych występujących u osób dorosłych: z problematyką granicy pomiędzy normą a patologią, z etiologią, diagnozą, objawami, leczeniem i mechanizmami powstawania zaburzeń psychicznych. Celem nauczania psychopatologii stosowanej jest wytworzenie u studentów nastawienia na przyswajanie nauczanych treści w kontekście możliwości ich wykorzystania w praktyce, m.in. jako podstawy planowania procedur terapeutycznych i pomocowych.
----	--

3. Wymagania wstępne

brak

4. Opis efektów uczenia się

W1	Wiedza: Student który zaliczył przedmiot zdobywa wiedzę w zakresie: a) pojęcia normy, jej rodzajów i użyteczności w ocenie zachowania zaburzonego oraz jego kryteriów, b) zna terminologię używaną w psychopatologii i psychiatrii dotyczącą rodzajów zaburzeń psychicznych, ich objawów, etiologii, mechanizmów i konsekwencji społecznych, c) poznał dwa modele uprawiania psychopatologii: klasyczny, opisowy i współczesny model mechanizmów regulacji; umie się nimi posługiwać w praktyce diagnostycznej, d) zna położenie form zaburzeń psychicznych na kontinuum norma - patologia celem oceny ich głębokości oraz skuteczności planowanych strategii zaradczych	EUK7_W10, EUK7_W6, EUK7_W8, EUK7_W9
W2	Wiedza: Student rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, przystosowania i nieprzystosowania, normy i patologii w kontekście zachowania jednostki w jej społecznym środowisku	EUK7_W10, EUK7_W6, EUK7_W8
U1	Umiejętności: Student nabywa umiejętności obserwowania, wyszukiwania, selekcjonowania, oraz integrowania objawów zaburzeń (tzw. wrażliwość kliniczna)	EUK7_U1, EUK7_U4, EUK7_U6
U2	Umiejętności: Student nabywa umiejętności wykorzystywania klinicznie istotnych danych do różnicowania i diagnozowania zaburzeń. Potrafi analizować poszczególne przypadki osób z zaburzeniami psychicznymi i stawiać hipotezy diagnostyczne	EUK7_U4, EUK7_U6
K1	Kompetencje społeczne: Student nabywa kompetencje: rozpoznawania i diagnozowania zaburzeń celem przygotowania diagnozy klinicznej, ekspertyzy sądowej, orzeczeń na rzecz instytucji zewnętrznych	EUK7_KS1, EUK7_KS3, EUK7_KS6
K2	Kompetencje społeczne: Student uczy się postawy zrozumienia, akceptacji i tolerancji wobec odmienności (osób zaburzonych, chorych, niepełnosprawnych, odmiennej orientacji seksualnej).	EUK7_KS1, EUK7_KS2, EUK7_KS3, EUK7_KS4

5. Treści programowe

Wykład (30 godz.)

Kod	Tematyka zajęć (nr semestru: 5)
Wyk1	Psychologia kliniczna, psychiatria a psychopatologia – wzajemne zależności. Zdrowie psychiczne (pozytywne -negatywne), pojęcie normy psychicznej, jej rodzaje, kryteria normalności-nienormalności. Społeczno- kulturowy kontekst kształtowania normy i patologii. Diagnoza nozologiczna a diagnoza psychologiczna w psychopatologii. Klasyfikacje zaburzeń psychicznych.
Wyk2	Psychopatologia w świetle poszczególnych paradygmatów psychologii (ich wkład we współczesną diagnozę mechanizmów zaburzeń oraz stosowanych strategii psychoterapeutycznych): model biomedyczny, paradygmat psychodynamiczny (psychoanaliza, neopsychoanaliza, teorie self i relacji z obiektem), paradygmat behawioralny i poznawczy, paradygmat humanistyczno-egzystencjalny, podejście interakcyjne i systemowe
Wyk3	Psychopatologia ogólna: zaburzenia prostych i złożonych czynności psychicznych. Klasyfikacje i objawy zaburzeń procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych. Zaburzenia świadomości i orientacji. Wprowadzenie pojęć „symptom”, „zespół”.
Wyk4	Zaburzenia reaktywne stanowiące reakcję na stres: kryzysy emocjonalne, zaburzenia stresu traumatycznego i potraumatycznego (ASD, PTSD, trwający zespół stresu). Diagnoza i terapia psychologiczna.
Wyk5	Lęk i zaburzenia lękowe: formy lęku, lęk domniemany, obrony neurotyczne oraz wpływ na funkcjonowanie w otoczeniu. Zaburzenia somatoformiczne (somatyzacje, konwersje, dysocjacje)
Wyk6	Zespoły behawioralne związane z zaburzeniami fizjologicznymi i czynnikami fizycznymi: zaburzenia odżywiania, nieorganiczne zaburzenia snu, nieorganiczne dysfunkcje seksualne
Wyk7	Zaburzenia nawyków i impulsów, zaburzenia pozorowane. Problematyka zaburzeń osobowości: koncepcje etiologiczne, mechanizmy regulacyjne, rodzaje i formy zaburzeń
Wyk8	Zaburzenia afektywne(nastroju),rodzaje i formy depresji, charakterystyka epizodów maniakałnych. Samobójstwo, typy samobójstw jako problem psychologiczny i społeczny.
Wyk9	Schizofrenia, zaburzenia schizotypowe i urojeniowe: symptomatologia i formy, teorie, koncepcje etiologiczne, mechanizmy regulacyjne, typowe przebiegi, odbiór społeczny

Ćwiczenia (24 godz.)

Kod	Tematyka zajęć (nr semestru: 5)
Cw1	Zagadnienia normy i patologii, sposoby rozumienia nienormalności
Cw2	Modele wyjaśniania powstawania zaburzeń i chorób psychicznych: model biomedyczny, model psychodynamiczny i egzystencjalny, model behawioralno-poznawczy
Cw3	Psychopatologia zmagania się ze stresem
Cw4	Lęk i zaburzenia lękowe
Cw5	Zaburzenia somatoformiczne i dysocjacyjne
Cw6	Zaburzenia nawyków i impulsów, zaburzenia pozorowane. Problematyka zaburzeń osobowości
Cw7	Zaburzenia afektywne, rodzaje i formy depresji, charakterystyka epizodów maniakalnych
Cw8	Schizofrenia, zaburzenia schizotypowe i urojeniowe

6. Metody dydaktyczne

Wykład	
M6	Dyskusja
M17	Prezentacja multimedialna
M20	Wykłady
Ćwiczenia	
M1	Analiza przypadków
M2	Analiza tekstów
M3	Burza mózgów
M6	Dyskusja
M16	Praca w grupach
M17	Prezentacja multimedialna
M19	Studium przypadku

7. Nakład pracy studenta

Forma aktywności studenta	Obciążenie studenta
Wykład	30 godz.
W tym metodą e-learning:	0 godz.

Ćwiczenia	24 godz.
W tym metodą e-learning:	0 godz.

Praca własna studenta	
	146 godz.

Całkowite obciążenia	
Sumaryczna liczba godzin dla przedmiotu wynikająca z całego nakładu pracy studenta	200 godz.
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	8 ECTS

8. Kryteria oceny

Warunki zaliczenia przedmiotu:

Warunki dopuszczenia do egzaminu: pozytywna ocena z ćwiczeń, obecność na wykładach

Egzamin w formie testu z pytaniami zamkniętymi i otwartymi

Wymagania ogólne zaliczenia ćwiczeń:

- pozytywna ocena z kolokwium (kolokwium pisemne z pytaniami otwartymi i zamkniętymi)

- obecność na zajęciach (dopuszczalna jest 1 nieobecność nieusprawiedliwiona; nieobecności usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim nie mogą przekraczać 40% godzin przewidzianych harmonogramem)

- aktywność na zajęciach (zabieranie głosu w dyskusji, przygotowywanie zadań domowych)

Wykłady (Egzamin końcowy / Zaliczenie końcowe)	
Na ocenę 5:	min.91% prawidłowych odpowiedzi na teście egzaminacyjnym
Na ocenę 4,5:	min.81% prawidłowych odpowiedzi na teście egzaminacyjnym
Na ocenę 4:	min.71% prawidłowych odpowiedzi na teście egzaminacyjnym
Na ocenę 3,5:	min.61% prawidłowych odpowiedzi na teście egzaminacyjnym
Na ocenę 3:	min.51% prawidłowych odpowiedzi na teście egzaminacyjnym

Ćwiczenia	
Na ocenę 5:	uzyskanie min. 91% punktów na kolokwium
Na ocenę 4,5:	uzyskanie min. 81% punktów na kolokwium
Na ocenę 4:	uzyskanie min. 71% punktów na kolokwium
Na ocenę 3,5:	uzyskanie min. 61% punktów na kolokwium
Na ocenę 3:	uzyskanie min. 51% punktów na kolokwium

9. Literatura

Literatura podstawowa

1. Seligman M., Walker E., Rosenhan D. (2017). Psychopatologia, Poznań: Zys i s-ka (wybrane rozdziały)
2. Stupak R. (2020) Model biomedyczny w psychopatologii. Krytyczny szkic historyczny, współczesny kontekst i problemy etyczne, *Diametros* 17, 66: 34-51 doi: 10.33392/diam.1260
3. Rosenhan D., Seligman M. (1994) Psychopatologia, Warszawa, PTP, t1., r. 1-5
4. Kubacka-Jasiecka D. (1997) Z psychologii kryzysu, w: Kubacka-Jasiecka D., Lipowska- Teutsch A. (red.) – Oblicza kryzysu i pracy interwencyjnej, Kraków, 1997, ALL [s.11-29]

Literatura uzupełniająca

1. Butcher J., Hooley J., Mineka S. (2020) Psychologia zaburzeń DSM-5. Sopot, GWP
2. Cierpiąkowska L. (2021) Psychopatologia. Warszawa, SCHOLAR
3. Cierpiąkowska L., Soroko E., red. (2014). Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej. Wydawnictwo Naukowe UAM
4. Dyduch, Grzywa, A. (2009). Stygmatyzacja i czynniki ją warunkujące na przykładzie stygmatyzacji związanej z chorobą psychiczną. *Polski Mercuriusz Lekarski*, 2009, XXVI, 153, 263-267
5. Horney K. (2019) Neurotyczna osobowość naszych czasów. Rebis
6. Kępiński A. (2017) Psychopatologia nerwic. Kraków: Wydawnictwo Literackie
7. Kępiński A. (2012) Schizofrenia. Kraków: Wydawnictwo Literackie
8. Kofta, M., Szustrowa T., red. (1991) Złudzenia, które pozwalają żyć, Warszawa: PWN
9. Lis-Turlejska M. (1997) Adaptacja ocalałych po skrajnie traumatycznych przeżyciach. Modele teoretyczne przezwyciężania skutków traumy w: Kubacka-Jasiecka D., Lipowska- Teutsch A. (red.) Oblicza kryzysu i pracy interwencyjnej, Kraków, 1997, ALL
10. Meyer R. (2008) Psychopatologia, Gdańsk: GWP
11. Pilecka B. (1997) Kryzys suicydalny – problemy prewencji i interwencji psychologicznej w: Kubacka-Jasiecka D., Lipowska- Teutsch A. (red.) Oblicza kryzysu i pracy interwencyjnej, Kraków, 1997, ALL
12. Rachman S. (2004). Zaburzenia lękowe. Gdańsk: GWP
13. Sęk H. (2005). Psychologia kliniczna. Tom 1 i 2. Warszawa: PWN
14. Trzebińska E., red. (2009) Szaleństwo bez utraty rozumu. Z badań nad zaburzeniami osobowości. Warszawa; ACADEMICA